

Mál nr. 330/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Sjúklingatrygging.

Nafn vátryggingartaka sjúklingatryggingar (X)

Gildissvið laga um sjúklingatryggingu.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 4. september 2024, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 26. september 2024.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 27. september 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 2. janúar 2023 tekið óléttupróf sem reyndist jákvætt. Hafi hún verið áhyggjusöm þar sem hún hafi tvisvar áður misst föstur sem voru utanlegsföstur og leitaði því til kvensjúkdómalæknisins X hinn 4. janúar 2023 og greindi honum frá sögu sinni. Þar skýrði X henni frá því að hann sæi hvorki fösturvísi í leginu né utan þess en sagði M samt sem áður að hafa ekki áhyggjur. M tók einnig fram að hún fengi gjarnan blöðrur á eggjastökkana, en X sagði að hann sæi ekki slíkar blöðrur á þeim tíma. Þann 13. janúar 2023 leitaði M aftur til X þar sem hann skoðaði og framkvæmdi sónarskoðun og mældi þykkt legsins. X tjáði henni að honum líkaði ekki við niðurstöðurnar en var handviss um að ekki væri um utanlegsföstur að ræða. Þann 16. janúar 2023 fór M í blöðprufu en samkvæmt henni hafði hCG magn ekki aukist eins mikið og eðlilegt væri. Þann 19. janúar 2023 hringdi X í M, sem lýsti áhyggjum sínum af hCG magni. Virtist X jákvæður en vildi samt fá að hitta hana aftur áður en hún færi erlendis. Þann 21. janúar 2023 fór M að verkja og fann fyrir ógleði. Leitaði hún á Landspítalann þar sem tekin var blöðprufa og hún sett í sónar. Í ljós kom að kviður hennar var fullur af blóði, að um utanlegsföstur var að ræða og hafði eggjaleiðari hennar sprungið. Var hún strax send í aðgerð þar sem skera þurfti burt vinstri eggjaleiðara hennar og fjarlægja hálfan lítra af blóði sem hafði safnast innvortis. Spurði M þann lækni sem skar hana hvort ekki væri óvenjulegt að X hafi ekki séð að um utanlegsföstur hafi verið að ræða og svaraði læknirinn því játandi. Með bréfi dags. 15. maí 2023 óskaði M eftir afstöðu V til bótaskyldu úr sjúklingatryggingu X þar sem M taldi ljóst að tjón hennar væri að rekja til ófullnægjandi lækni meðferðar og vangreiningar sem félli undir 1. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000. Með bréfi dags. 4. október 2023, hafnaði V bótaskyldu úr tryggingunni á þeim grundvelli að V þótti óljóst miðað við fyrirliggjandi gögn hvort um væri að ræða tjón sem komast hefði mátt hjá með aðgerð á fyrri stigum, ef það hefði verið metið réttlæt看legt að framkvæma hana á fyrri stigum.

M byggir rétt sinn á 1. gr. laga um sjúklingatryggingu. Afleiðingar meðferðarinnar hafi haft töluverð áhrif á heilsu M og verði að telja að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsóknun og meðferð hefði verið hagað eins vel og vandlega og kostur var við hinar raunverulegu aðstæður, einkum með hliðsjón af fyrri reynslu M. Reyndi M hvað sem í hennar valdi stóð til að komast hjá því að lenda í kröppum aðstæðum vegna utanlegsföstur eftir fyrri reynslu og hafði frumkvæði að nánast öllum skoðunum og eftirliti X. Þrátt fyrir mikla pressu og aðhald frá M um eftirfylgd, þurfti að fjarlægja eggjaleiðara í bráðaaðgerð. Telur M ljóst að skýr einkenni utanlegsfösturs hafi legið fyrir í skoðunum hjá X þann 4 – 21. janúar 2023. Auk þess hafi fyrri saga M um utanlegsföstur sem og niðurstöður blóðrannsóknna rennt frekari stoðum undir þann grun, sbr. fræðslufni frá Landspítalanum þar sem fram komi að kona sem áður hefur verið með utanlegspungun sé í aukinni hættu á að fá hana aftur.

V hefur hafnað bótaskyldu úr sjúklingatryggingu X þar sem ekki þykir sýnt af gögnum málsins að skilyrði 1. tl. 2. gr. sjúklingatryggingalaga nr. 111/2000 geti talist uppfyllt í tilfalli M. Ljóst sé að ekki liggi enn fyrir álit Landlæknis vegna málsins og hefur V hafnað bótarétti að svo stöddu úr sjúklingatryggingu X m.t.t. allra fyrirliggjandi gagna. X hafi hitt M fyrst 4. janúar 2023 þar sem gerðar voru ítarlegar rannsóknir. Ekkert benti til þess á þeim tímapunkti að um utanlegsföstur væri að ræða. M var svo boðinn tími að fimm dögum liðnum og voru þá sömu niðurstöður við nánari skoðun. Eftir þann tíma fékk hún aftur tíma 4 dögum síðar eða 13. janúar 2023 og þá var gerð ítarleg ómskoðun. Þar sem ekki sást sekkur í legi var ákveðið að senda M í blöðprufu í Sameind. Niðurstöður mælinga sýndu þá hækkandi hormónagildi sem studdi að um lifandi þungun væri að

ræða. Fylgdi X þeim niðurstöðum eftir með símtali 19. janúar 2023 og bauð M aftur tíma þann 23. janúar 2023 sem hann taldi óhætt, enda var þykknun í slímhúð í legi, ekki vökví í kvið og ekki verkir né blæðing. Leiðbeindi hann M að leita til Kvennadeildar LSH ef hún fengi verki eða blæðingu.

Í viðbótarathugasemdum sínum mótmælir M fullyrðingu X um að ekkert hafi bent til þess að utanlegsfóstur hafi verið að ræða. Telur hún ljóst að við mælingar á hormónagildum hafi komið í ljós að hCG magn í blóði hafði ekki aukist með þeim hætti sem það hefði átt að gera ef um hefðbundna þungun væri að ræða. Telur M því ljóst að þær niðurstöður hafi gefið sterklega til kynna að um utanlegsfóstur væri að ræða og þá hefði X átt að bregðast við. Það hafi hann ekki gert sem varð til þess að M var í lífshættu og varð fyrir líkamstjóni.

Álit.

Ágreiningur er uppi um það hvort sýnt sé fram á að M hafi orðið fyrir líkamstjóni sem fellur undir 1. tl. 2. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu. Í 1. tl. segir að bætur skuli greiða án tillits til þess hvort einhver ber skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum rekja tjónið til þess atviks að ætla megi að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Ákvæðið lýtur að því hvort rétt hafi verið staðið að rannsókn eða meðferð. Tekur ákvæðið til allra mistaka sem verða við rannsókn eða meðferð. M byggir kröfu sína um bætur á því að með réttri greiningu og meðhöndlun af hálfu kvensjúkdómalæknisins X, hefði mátt komast hjá aðgerð á fyrri stigum. Engin læknisfræðileg gögn, álitsgerð Landlæknis né matsgerð annarra hæfra og óvilhallra aðila liggja fyrir í málinu sem sýna fram á að rannsókn eða meðferð læknisins X á tímabilinu frá 4 – 21. janúar 2023 hafi ekki verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði á þann veg að unnt hefði verið að greina utanlegsfóstur M fyrr en raunin varð. Verður samkvæmt þessu að telja ósannað að stofnast hafi réttur til bóta úr sjúklingatryggingu X á grundvelli 1. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu. Af ofangreindu leiðir að M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 26. nóvember 2024
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir